

L'obra de la gent de la Lliga a Granollers

Un nou atac contra l'Escola Superior

En la darrera sessió municipal, i a proposta de l'Alcalde, senyor Esteve Camillo i Mustarós, la Comissió Municipal Permanent acordà treure el teler que, per a realitzar les pràctiques de Teoria del teixit i comprovar les lleis de mecànica que estudien els aprenents de contramestre en la classe de Tecnologia tèxtil, va ésser adquirit per l'Ajuntament anterior, a proposta dels professors i com a conseqüència d'insistents precís i requeriments de les persones interessades en la formació tècnica dels futurs dirigents de l'indústria local, a finals de l'any 1929.

Desconeixem les poderoses raons que hauran pesat en la consciència de l'Alcalde i dels regidors de la majoria que integren la Comissió Municipal Permanent; però hem de creure que *la raó més poderosa és la de que l'Alcalde no vol pagar a les cases Vidua Carner i senyor Serravinyals les factures, molt baixes per cert de preu, que aquests industrials presentaren al seu temps i en deguda forma, i que la Corporació Municipal aprovà, també al seu temps i seguint tots els tràmits que marca la Llei Municipal i aconsellen els interessos de la ciutat en relació a una administració honrada.*

Aquest acord que ara s'ha pres pels vots de l'alcalde, Esteve Camillo, i dels consellers senyors Prades i Gibert, amb la protesta del representant de la minoria consistorial, En Josep Boix, és una demostració més de l'interès amb que tracten les qüestions d'ensenyament la majoria dels regidors que formen l'actual Comissió Municipal Permanent de l'Ajuntament

¿Què es proposen l'Alcalde i els seus amics polítics amb aquest acord? Ho ignorem; però ho suposem. Amb aquest acord es causa un seriós greuge a l'Escola del Treball; i els homes que el votaren posen de manifest les seves rancúnies i el desafecte que senten vers l'obra de cultura que té obligació ineludible de conservar i intensificar l'Ajuntament.

Els homes que voten acords d'aquesta naturalesa mai no podran representar un poble culte; són éssers inferiors en l'escala zoològica, i, per tant, no poden atribuir-se jamai la representació d'un poble civilitzat.

Fa pena de debò veure el panorama actual de Granollers, en relació als dirigents i als dirigits. És paradoxal veure homes públics, com l'Alcalde i els consellers actuals, que atempten tan descaradament contra institucions culturals reconegut prestigi, que es diguin representants d'un poble que vol ésser culte i vol progressar. I no és sols aquesta la paradoxa: el més estrany, el què certament

fa rodar el cap, és que els homes d'esquerra, els que són veritablement aimants de les coses de l'esperit, els que volen tenir, perquè la senten, una superior cultura, són els que, en apariència almenys, donen la raó als que no senten ni poden sentir altra cosa que les més roïns rancúnies pròpies d'éssers inferiors.

Acceptat ja l'acord d'arrencar el teler i altre utilitatge de l'Escola, ¿què faran els homes vertaderament aimants de l'ensenyament tècnic dels nostres obrers? Els granollerins que tenen espiritualitat, els ciutadans conscients, els obrers manuals que aspiren a la reivindicació social per mitjà d'una superior cultura, ¿acceptaran

resignats aqueix atemptat que l'Alcalde vol fer a l'Escola del Treball?

S'ha dit mils vegades que cada poble té el govern que es mereix; i si Granollers i els granollerins consenten aquesta explotació que la Comissió Municipal Permanent ha acordat fer als interessos de l'Escola, quedarà ben provat que sols mereixem tenir per autoritat homes de les condicions del batlle actual, que subordina els sagrats interessos de l'ensenyança a les misèries d'una baixa política de poble i a les rancúnies i misèries personals mal covades durant prop d'un quart de segle.

C

EN CLAR-I-NET i la baixa política

Tot-hom a Granollers coneix En Clar-i-net. Uns, han tingut ocasió de mantenir-lo voluntàriament; altres ho han fet forçats pels variats sistemes que formen la seva manera de viure.

No obstant, molts desconeixen la maldat que en ell s'amaga i per això creiem avui oportú presentar-lo *clar-i-net* en la seguretat que fem una bona obra de sanejament ciutadà.

En Clar-i-net, amic de la repartidora i fent honor a la seva fitxa de la *Jefatura* de Policia, on és senyalat com anarquista de perill, va actuar de revolucionari - *i en profit personal*— durant els successos de 1909.

Anti-clerical de naixement, prengué part en certs actes dels que en sortiren perjudicats dos sacerdots en aquella època.

Això va motivar la seva expulsió de Sant Vicents de Castellet, en quina localitat havia esmerçat fins llavors les seves roïnes activitats.

Convertit ja en el més denigrant subjecte, sense la més ínfima solvència moral ni material de cap mena, va venir a Granollers, on fa 21 anys que ostenta la *jefatura* dels altres paràsits i aprofitats ganduls de la ciutat.

De llavors ençà, En Clar-i-net ha viscut a sou de tots els polítics que han volgut comprar-li la barra, protegida en la seva condició d'insolvent.

I per la maldat d'En Clar-i-net ha pogut produir-se a Granollers un cas enutjós que ha de condemnar-lo tota persona ben nascuda.

En Clar-i-net ha desacreditat (temporalment quan menys) molts dels industrials de Granollers que no militen en la fracció política que el paga setmanalment, encara que sigui amb diners dels altres.

Per això cal que sàpiga tothom que En Clar-i-net és l'agent informatiu d'una agència confidencial, establerta, per a més detalls, al centre de Barcelona. I que tots els informes que ell ha facilitat a la mateixa, en relació als industrials granollerins, que, com havem dit abans, no el tenen a sou, no són altra cosa que un esclat de difamació pròpia únicament de la maldat d'aquest subjecte odiós.

Això ha fet que l'Agència esmentada facilités els seus «informes» negant crèdit i solvència a honorables comerciants, no limitant l'atac al concepte material atribuïble al mal pagador, ja que en els mateixos «informes» es fereix greument l'intatxable comportament moral dels afectats.

A aquest punt ha arribat el servilisme d'En Clar-i-net. I el més lamentable és que, mentre aital difamació, pel seu caràcter confidencial, no dona peu a ésser sancionada per la Justícia dels Tribunals, a En Clar-i-net li ha valgut un càrrec, com si això fos el premi a tot quant deixem relatat.

Ara, però, l'agència d'informes esmentada ja té coneixement de l'actuació del seu representant en aquestat ciutat. I la creiem casa prou sèria perquè ràpidament fassi resplendir la veritat modificant els conceptes precisos (que l'han posada a la categoria d'Agència d'atacs personals) per a retornar als nostres industrials el crèdit i el bon nom al qual són creditors.

No cal dir que si aquesta rectificació fes esperar-se, LLUITA i els industrials afectats sabran imposar la seva intervenció des de la tribuna pública o des d'on sigui, perquè no prosperi aquest descrèdit que la baixa política ha volgut imposar. I llavors apurarem tots els mitjans, donant noms i cognoms dels culpables i el de l'Agència que ho ha consentit.

* * *

Aquest subjecte que venim anomenant Clar-i-net, és l'home de confiança de l'Alcalde de R. O. i del Vicepresident de la Diputació Provincial de Barcelona, senyor de Riba i d'Espanya. Per algun motiu En Camillo l'ha nomenat empleat i també l'hi ha donat un «os» el Vicepresident de la Diputació. Ara, que com que ja saben amb qui tracten, els nomenaments tots són de *quita y pon*.

Si no fos així, serà arribada l'ocasió de denunciar al Govern Civil les concessions que el senyor de Riba i d'Espanya fa a subjectes que tenen fitxats a *Jefatura* de Policia de Barcelona, per tal que les autoritats vegin si es pot aplicar l'adagi de que «Dime con quien andas y te diré quien eres»

R.